

stratenplannen naar welke De Jongh hier verwijst, wel incidenteel vastgesteld en ten deele ver uit elkander gelegen maar toch passende in het geheel dat hij zich voor den Linkeroever had gedacht, waren klaarblijkelijk de volgende: ¹⁾

- plan Moerman c.s. Beverstraat c.a., 1899.
- plan Kloos, Frans Bekkerstraat, 1900.
- plan Immobilia, Beukelaarstraat c.a., 1902.
- plan Jungerius, Klaver- en Papaverstraat, 1899.
- plan Henkemans, Carnissebuurt, 1899.
- plan Gemeente, Maashaven Oz. en Wz., 1900.
- plan Verschoor, Spa-, Ploeg- en Veldstraat, 1900.
- plan Van der Hoeven c.s. Eg-, Reep- en Veldstraat, 1900.
- plan Eendenburg, Borselaar- en Millinxstraat, 1901.
- plan Veldhuizen, Zwijndrechtschestraat c.a., 1904.

Aan de uitvoering van dit, zij het dan slechts voorloopig, vastgestelde algemeene plan uit 1903, stonden allerlei kwesties in den weg. Er zat aan vast de oplossing van verscheiden buitengemeen belangrijke maar ook uiterst moeilijke vraagstukken met betrekking tot verkeer, spoorweg en binnenvaart; oplossingen die noodwendig moesten voorafgaan, maar welke een later stadsbestuur huiverig was te aanvaarden zooals De Jongh die had voorgesteld.

Eigenlijk was het plan ook niet voor uitvoering bestemd; het moet gezien worden als een proforma plan in 1906 aangenomen om te voldoen aan de nieuwe woningwet. Ook B. en W. in hun latere samenstelling zijn het zoo blijven beschouwen. Want toen de Gezondheidscommissie in Mei 1908 gevraagd had om een exemplaar ervan en in Maart 1909 eindelijk het antwoord kwam, bleek dit ontwijkend: B. en W. memoreerende dat alleen voor het westelijk en noordelijk stadsdeel het uitbreidingsplan was vastgesteld, gaven als hun meening dat ten opzichte van de overige stadsgedeeften de mogelijkheid niet was uitgesloten dat het ontwerp niet ongewijzigd zou worden gevolgd.

1) Vergelijk o.a. het rapport van Directeur Burgdorffer aan Comm. voor Pl. werken van 14 April 1917.